

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Foto: Måns Engelbrektsson

Därför arbetar SKK för sundare trubbnosar!

Under senare år har arbetet för sundare trubbnosar, det vill säga kortskalliga (även kallade brakycefala) hundar, fått mycket uppmärksamhet. Att Svenska Kennelklubben, SKK, arbetar med frågan i många olika former och sammanhang har knappast gått någon förbi. Men varför frågan får så stor uppmärksamhet och så stora resurser avsatta, har kanske inte varit lika tydligt. Nu vill vi ändra på det och berätta om varför SKK storsatsar på sundare trubbnosar.

Flera av de trubbnosiga hundraserna har under senare år ökat dramatiskt i antal, både i Sverige och internationellt. I takt med den ökade populariteten har även de hälsoproblem som kan förekomma hos individer med mycket trubbig nos fått allt större uppmärksamhet. Kunskapen

om riskerna med en alltför kort skallform har också ökat.

Men varför har SKK valt att satsa så stort just på arbetet med trubbnosars hälsa? Hur kommer det sig att organisationen registrerar operativa ingrepp i luftvägar, tar fram besiktningssintyg inför avel och uppmanar uppfödare att sträva efter att använda mindre utpräglad trubbnosiga hundar i avel?

Andningsproblem innebär stort lidande

Fakta visar att det förekommer andningsproblem hos många trubbnosiga hundar och att individer med utpräglad trubbnosighet löper stor risk att få avkommor med andningsproblem. Därför är det självklart att SKK, som är engagerad i hundars hälsa, agerar. Det faktum att andning är centralt för alla levande varelser och att

lidandet för en individ som har svårt att andas är mycket stort, är skäl nog för att sätta frågan högst på dagordningen. En alltför trubbnosig skallform innebär också risk för problem med bland annat ögon, hudveck och tänder.

Ny lagstiftning och internationell uppmärksamhet

Det är inte bara SKK som uppmärksammat problematiken. Under 2019 har Sverige fått en ny djurskyddslag. Med den nya lagen blir det ännu tydligare än tidigare att det är olagligt med avel som kan resultera i lidande för föräldradjur eller avkomma. Hundar som har en mycket trubbig nos men som inte själva drabbats av andningsproblem ska alltså inte gå i avel då deras exteriör innebär en ökad risk att få valpar som utvecklar andningsproblem.

Här har SKK-organisationen en viktig uppgift i att förmedla kunskapen om den nya lagstiftningen till uppfödare och hundägare.

Veterinärer i Sverige och i andra europeiska länder driver också frågan om sundare trubbnosar och kräver förbättring. Inom EU debatteras frågan om avel på exteriört överdrivna djur. Djur med trubbnosig skullform är i fokus. Krav på åtgärder har förts fram av veterinär- och djurskyddsorganisationer och i några europeiska länder, exempelvis Nederländerna och Storbritannien, har lagstiftning på området redan införts, eller är på väg.

Förändring för hundarnas skull

Frågan om andningsproblem hos trubbnosiga hundar engagerar alltså på många håll. Skärpt lagstiftning och påtryckningar från myndigheter, samhälle, veterinärkår och hundägare bidrar till att dra snävare gränser för vad som är acceptabelt.

SKK arbetar sedan en länge tid med olika åtgärder för att åstadkomma förändring. Sedan länge finns de rasspecifika domaranvisningarna, SRD, som pekar på dessa riskområden. SKK har också genomfört konferenser för såväl uppfödare och domare och, tillsammans med andra, för vete-

rinärer. Vidare har både nya valpbesiktningssintyg och intyg inför avel för dessa raser tagits fram. SKK arbetar också med informationsinsatser till grupper som på olika sätt kommer i kontakt med frågan.

SKKs arbete för att få till stånd en förbättring på området handlar i grunden om en sak: Vi vill ha en förändring för hundarnas skull. SKKs inställning är att ingen hund ska behöva uppleva det lidande det innebär att inte få ordentligt med luft på grund av sitt utseende.

Så enkelt är det!

Vad menar vi med ökad risk?

Ökad risk innebär i detta sammanhang att sannolikheten är större att hundar med en väldigt kort skalle utvecklar andningsproblem jämfört med hundar med en normallång skalle. Det innebär dock inte att alla individer med väldigt kort skalle utvecklar andningsproblem, liksom det inte innebär att risken är obefintlig att en hund med normall-

ång skalle utvecklar andningsproblem. Men, det är stor skillnad på vad vi kan förvänta oss. Avlar vi på hundar med mycket kort skalle kan vi förvänta oss att några av avkommorna utvecklar andningsproblem. Avlar vi på hundar med normallång skalle kan vi förvänta oss att alla avkommorna andas normalt.